

Un perfil que ja tenien

Paradoxa. El Girona, orfe de caràcter, busca un migcampista de contenció i treball després d'haver perdut en poc temps tres peces que encaixaven a la perfecció com Pons, Timor i Alcaraz

La pretemporada ha fet encara més evident el dèficit que el Girona té en el mig del camp: la falta d'un jugador de contenció, que faci quilòmetres, que sigui fiable defensivament i que posi el peu quan s'ha de posar. I trobar-lo és urgent perquè tots els equips en tenen un, dos i fins i tot tres, mentre que el Girona, cap ni un. Àlex Granell (va ocupar el doble pivot amb Jofre Cherta en el darrer amistós) no té aquest perfil. Tampoc Pape Diamanka, un futbolista que actua més bé desplegat que no pas replegat. I encara menys jugadors com Borja García o Samu Saiz, clarament més ofensius. I dos dels que han de venir –Gumbau i Gallar– tampoc resoldran aquest dèficit. És cert que el gironí sol jugar situat davant de la defensa, però es un futbolista més de col·locació i de sortida de pilota. Seria una mica el complement del gos de presa que Unzué necessita en la seva plantilla.

Els tenien a casaEl pitjor d'això és que el Girona tenia fa just un any tres peces de migcampista defensiu i que van dur a terme l'estada a Manchester: Pere Pons, David Timor i Rubén Alcaraz. Dues van volar el 2018 (el barceloní, a principis d'agost i el valencià, el 31 d'aquest mateix mes) i una, el 2019 (el de Sant Martí Vell va anunciar el dia 4 de juliol que s'havia compromès per tres anys amb l'Alavés). Curiosament, el Girona ha tret diners de tots tres perquè finalment van ser tres traspassos, però les quantitats ingressades són gairebé insignificants: menys de 4 milions d'euros entre tots tres.

El primer a fer les maletes va ser Alcaraz, que, després de jugar cedit a l'Almeria i de ser reintegrat en la disciplina del Girona per fer la passada pretemporada, va demanar sortir al Valladolid perquè l'oferta econòmica era superior i veia més possibilitats de jugar al club castellà que no al Girona, on tenia la competència de Timor i Pere Pons (i més tard van arribar Douglas Luiz i Aleix Garcia). El Girona i el Valladolid van acordar el traspàs per un milió d'euros i el jugador s'ha revalorat d'allò més –ara val 10 milions– en el seu primer any a primera divisió (34 partits i 3 gols amb l'equip de Pucela).

David Timor va seguir els passos d'Alcaraz pocs dies després. El de Carcaixent va ser titular els dos primers partits de la passada lliga amb el Girona (contra el Valladolid, 0-0; i el Real Madrid, 1-4), però en l'últim dia de mercat –tots els focus estaven posats en el frustrat traspàs de Portu al Sevilla–, Timor va acabar sortint per jugar a segona A amb el Las Palmas, que li va oferir un contracte molt suculent per quatre temporades. De l'operació, el Girona en va treure poc més de 500.000 euros i de manera gairebé automàtica va anunciar l'arribada de Douglas Luiz.

L'últim a marxar ha estat Pere Pons. El futbolista de Sant Martí Vell ha tancat aquest estiu una etapa de setze anys en el Girona perquè sempre va prioritzar jugar a primera, cosa que continuarà fent amb l'Alavés. Pere Pons no era ni de bon tros dels més ben pagats de la plantilla gironina, raó que possiblement expliqui com un futbolista de la seva talla pugui marxar a un preu gairebé de regal per les xifres que es mouen a primera com són 2 milions d'euros. Els que venenDels dos migcampistes que estan negociant amb el Girona, ni Gumbau ni Gallar tenen les característiques que tenien Pere Pons, Timor i Alcaraz. S'hi acostava més el gironí, però li falta fiabilitat defensiva. Gallar es un perfil ben diferent, ofensiu i de banda. Tot fa pensar que el Girona acabarà apuntalant aquesta posició amb un altre futbolista que aportï caràcter i agressivitat, encara que acabi el curs amb 20 targetes.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 13-08-2019, Pàgina 4

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1649768-un-perfil-que-ja-tenien.html>